

N:r 460.

Av herr **Andersson** i Igelboda, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 186, med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 sept. 1928 (nr 370), m. m.

I proposition nr 186 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen till antagande förslag till förordning om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Mot vad Kungl. Maj:t i ovannämnda proposition föreslagit har jag ej annan erinran, än att de avgifter, som enligt förslaget skola erläggas av den som påkallar uppskattningen, i vissa fall synas bliva allt för betungande. Jag har ej något att erinra mot att ägare av fastighet, som önskar få denna genom offentlig myndighet uppskattad å annan tid än då taxering i vanlig ordning äger rum, skall få betala med denna uppskattning förenade kostnader. Då det gäller mindre fastigheter (egna hem) synes emellertid den minimiavgift, som i författningsförslaget angives, i någon mån kunna minskas. För närvarande torde det gå så till vid sådan uppskattning, varom här är fråga, att vederbörande vänder sig till ett par ledamöter av taxeringsnämnden med begäran om värdering av fastigheten, vilken värdering, då det gäller egna hem eller mindre fastigheter, ofta utföres utan någon ersättning eller i vart fall för en betydligt lägre ersättning än den, som i förevarande förslag angives såsom minsta avgift.

För att möjliggöra för egnahemsägare att använda sig av det nu föreslagna systemet för uppskattning vill jag därför föreslå, att den i 4 § av författningsförslaget angivna grundavgiften sänkes till 25 kr. För att i någon mån kompensera de minskade inkomster för statsverket, som därigenom uppstå, anser jag att tilläggsavgift bör kunna uttagas redan vid ett värde av 25,000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa,

att riksdagen, med bifall i övrigt till vad Kungl. Maj:t i proposition nr 186 föreslagit, ville fastställa det i 4 § i förslag till förordning om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet angivna grundbelopp till tjugufem kronor samt att i 9 § angiven tilläggsavgift måtte utgå med kr. 15 vid ett uppskattat värde av lägst 25,100 högst 50,000 kronor.

Stockholm den 18 mars 1933.

Martin Andersson.